

zett lakitelekiek ezt nem akartuk. Ezért letünk nemkívánatos személyek az MDF-ben.

- Mi lehetett a célja az Országos Választmányának a döntéssel? Azt hitték, van esély arra, hogy önök önként távozzanak és így nem kell betekintni egy minden bizonnyal nagy sajtóvisszhangot kiváltó etikai eljárásra, vagy pedig ez egy provokatív jelzés volt, hogy „Így jár mindenki, aki szembeszegült velünk”?

- Ezt nem tudhatom. Mindenestre abszurdnak tűnik számomra, hogy a párt létrehozójáról, Lezsák Sándortól elvárták, önként lépjen ki. Ha egy lázadó kamasz minduntalan összeveszik a szüleivel, majd egyszer csak elhagyja a családi házat, nem gondol arra, hogy tönkretegy a szüleit. A választmányban viszont ilyen típusú hangok is voltak Lezsák Sándorral, illetve a Lakitelek Munkacsoport tagjaival kapcsolatban. A legfőbb vád velünk szemben az, hogy nem elvi okokból kritizáljuk az MDF vezetését, hanem azért, mert valaki ígért nekünk valamit – ezt a koncepciót leginkább Boross Péter erőlteti. Nos, nekem senki sem ígért semmit, és ezt a társaim nevében is elmondhatom. A leghatározottabban visszautasítjuk ezeket a vádakokat. Hogy nincs igaza Borossnak, arra bizonyíték az is, hogy több olyan kérdés is volt az elmúlt években, amelyben más véleményt fogalmaztunk meg, mint ő vagy például Dávid Ibolya, pedig még nem is volt Lakitelek Munkacsoport. Mi például mindig is azt hangsúlyoztuk, hogy fel kell tár-

MDF-szervezetnek, milyen módon akarunk gyógyszereket küldeni az erdélyi magyaroknak, vagy hogy milyen dokumentációt vezetünk. Mindebből számomra világosan kiderült, hogy a pártban belül volt valaki ránk állítva. És ki tudja, az ilyen besúgók közül mennyi van még a mai napig is közöttünk? Eppen ezért nem értem, hogy ez ellen miért ágál Boross Péter. De folytatva azon kérdések sorát, melyek miatt nézeteltérés volt közöttünk a Magyar Demokrata Fórum mindig azokkal a személyekkel és szervezetekkel tartotta a kapcsolatot a határokon túlról, akik mindig, minden körülmények között kiálltak a magyar érdekekért, s ha kellett, hangosan kimondták a véleményüket. Amióta Vemiczai Tibor és Almásy Kornél vette át ezt a területet, ez a tendencia megváltozott, ennek pedig az lett az eredménye, hogy a demokrata fórum elveszítette a támogatottságát a határon túli magyarok körében. Jellemző, hogy amikor Zakar Péter szegedi MDF-elnökkel aláírásgyűjtést kezdeményeztünk – előbb, mint a Magyarok Világszövetsége – a kettős állampolgársággal kapcsolatban, Dávid Ibolya megpróbált nyomást gyakorolni ránk, hogy ezt ne tegyük. Bár nem járt sikerrel és mintegy hetven ezer aláírás gyűlt össze, mivel hosszú ideig nem engedélyezték, hogy országossá terebélyesedjen a gyűjtés a pártban belül, hónapokat veszítettünk.

- Ha jól emlékszem, az iraki szerepvállalás ügyében sem volt egy vélemény a párttal.

nőkre egyébként jellemző, hogy időnként változtatja a véleményét: a privatizációval kapcsolatban eleinte már-már úgy nyilatkozott, mint ha ő is kormánypárti politikus lenne, majd miután elemi erővel tört elő a tiltakozásunk, már finomította a véleményét, hozzáteszem, még így sem értünk egyet ebben a kérdésben. És azt gondolom, a fenti példák közül világos, hogy az élet számos területéről másképpen vélekedünk mi, és máshogy Dávid Ibolya és köre.

- Mit vár az etikai eljárástól?

- Nincsenek illúzióim, bár optimista ember lévén bízom abban, hogy aki etikai bizottsági tagságot vállal, az nem politikai döntések végrehajtására szegődött. Mindenesetre kíváncsian várom, milyen vádat tudnak felhozni ellenem.

- Mi történhet a demokrata fórumban a következő hónapokban?

- Nagyon sok megkeresés érkezett hozzánk kisebb vidéki szervezetektől, melyek jelezték, hogy nem értenek egyet a Dávid Ibolya-féle irányvonalal. Úgy gondolom, hogy az idő múlásával mind több olyan ember lesz a pártban, akinek elege lesz ebből a politikai csárdásból. Mindenkinél azt tanácsoltuk, hogy ne lépjen ki a pártból, hosszú távon ugyanis van esély arra, hogy a Magyar Demokrata Fórum visszanyerje nemzeti, keresztény, konzervatív szellemiségét.

- 2006 előtt vagy után?

- Sajnos nem vagyok jós, a politikai jóslatok pedig amúgy is ritkán szoktak teljesülni. Mindenesre úgy gondolom, hogy az MDF jövője nem elsősorban Dávid Ibolyán múlik, hanem a tagságon. Amikor a párt tagjainak a zöme érezni fogja, mit is jelent valójában a dávidi politika, nagyot változhatnak a dolgok. Ez bekövetkezhet 2006 előtt és után is.

- A saját sorsával kapcsolatban sem jósna?

- Az, hogy mi lesz velem, ebben az esetben indifferens, még azt sem döntöttem el, hogy indulni kívánok-e 2006-ban. Most az a legfontosabb, hogy a nemzeti oldal a következő választásokon legyőzze a szocialista-szabad demokrata-koalíciót, s mindent ennek kell alárendelni. Erre a győzelemre komoly esélyünk van, de ha veszítünk, azért csak saját magunkat okolhatjuk, a kormányoldal ugyanis hibát hibára halmoz.

- Mindenesetre, ha a következő választásig marad a mostani vezetés, elég furcsa helyzetben lesz az MDF tagságának jelentős része. Dönteniük kell, hogy ebben a helyzetben a saját pártjukra szavazznak-e, és ezzel kizárva Dávid Ibolyát támogatják, vagy pedig más párt mellett teszik le a voksukat.

- A demokrata fórum tagjainak természetesen az az érdeke, hogy ez a párt minél erősebb legyen. Ugyanakkor azok, akik 10-15 éve az MDF tagjai, meggyőződésük szerint pontosan tudják, hogy az ellenség a másik oldalon van, éppen ezért nem fognak asszisztálni ahhoz a politikához, aminek az az egyik legfontosabb motívuma, hogy az elsődleges célpont a Fidesz és Orbán Viktor.

Bándy Péter

Maradok

A kilépésre felszólított Balogh László az MDF-ről

ni a teljes titkosszolgálati múltat, nyilvánosságra kell hozni a besúgók, spiclik nevét. Boross szerint viszont ezt nem szabad megtenni, mert veszélyeztetjük a magyar állam érdekeit. Személy szerint úgy vélem, nincs olyan állam-érdeke, ami miatt ezt a kérdést el lehet masztolni, már csak azért sem, mert még most, 14 évvel az első szabad választások után is érhetik az embert meglepetések.

- Például amikor a kormányfőről kiderült, hogy szigorúan titkos tiszt volt.

- Ennél nagyobb meglepetések is lehetnek még. Néhány nappal ezelőtt kaptam meg a rólam készült jelentések első csomagját a Történelmi Hivataltól. Kiderült, hogy még pár hónappal a kilencvenes választások előtt is jelentgettek rólam, többek között arról – és ez az igazán érdekes –, hogy mit tettem az MDF-en belül. Olyan részletek ezek a jelentések, hogy le van írva, mennyi pénze volt akkor a szegedi

- Így igaz. Májig szégyellem, hogy az első alkalommal Dávid Ibolya nyomására megszüntettem az iraki magyar katonai misszió kiküldését. Rajtam kívül Szászfalvi László, Font Sándor, Lezsák Sándor és Csampa Zolt is jelezte, hogy ezzel nem ért egyet, végül mégis igennel szavaztunk. Megbántam ezt a döntést. Amikor a hosszabbításról volt szó, a képviselőcsoport tartózkodott, én viszont nemmel szavaztam, ezért meg is kaptam a letolást a frakciólésen; Karsai Péter azt mondta, hogy ezzel a lépésemmel megsértetem a képviselőtársaimat. Érdekes viszont, hogy az Országos Gyűlésen már Dávid Ibolya úgy beszélt, mintha az ő érdeme lenne mind a kettős állampolgárság mellett folytatott aláírásgyűjtés, mind pedig az, hogy az MDF az iraki kontingens hazahívása mellett van. Mindkettő a lakitelekiek politikai üzenete volt, csak akkor még nem létezett a munkacsoport. A pártel-